

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:
<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

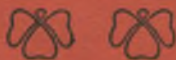
Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

AF GUDS NAARDE

Børnehjemmet
Bethlehem

—+— 1882—1907. —+—



TIL GUDS ÆRE



Afdøde Dronning Louise.
Børnehjemmet »Bethlehem«s Protektrice fra 1885 til sin Død.



Dronning Louise.
Børnehjemmet »Bethlehem«s Protektrice.

MINDESKRIFT

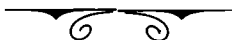
x

i Anledning af

Børnehjemmet „Bethlehem“s

25aarige Bestaaen.

1882—1907.



KØBENHAVN.

Nørrebros Bogtrykkeri (Kr. Eriksen), København N.

1907.



Børnehjemmet »Bethlehem« med Børn, Plejemoder og Bestyrelse.

I Aaret 1880 var jeg 30 Aar gammel. Jeg begyndte da en Søndagsskole i et privat Asyllokale paa Hjørnet af Nordvestvej og Kapelvej, i det saakaldte Rabarberland, som dengang langt mere end nu var en af Byens fattigste Dele.

Herved fik jeg som ingen Sinde før et Indblik i, hvor megen Nød og Savn Masser af fattige, hjemløse og ulykkeligtstillede Børn maatte lide. De Børn, som var mest udsatte for at blive opdragne under fortvivlede og usunde Forhold i Elendighedens Boliger, var saadanne, som var fødte uden for Ægteskab. Masser af Børn bleve opdragne i mørke Hjem, hvor man daarlig kunde aande for ilde Lugt og Snavs, og hvor den aandelige Luft var fuld af Eder og Forbandelser og anden usømmelig Tale, altsammen nedbrydende for Børnenes baade legemlige og aandelige Udvikling. Det stod mig nu klart, at fattige, hjemløse Børn i vort Land trængte lige saa meget til legemlig Føde og Klæder som til aandelig Næring og Kærlighed, og at de havde Ret til begge Dele. Deres Sult erfarede jeg, ikke alene ved at mødes med de mange gulgustne Ansigter, men ogsaa ved at give Børnene Hvedetvebakker, som mange af dem ligefrem slugte af Sult.

Den Tanke opstod da hos mig, om det ikke var muligt at faa vakt en Stemning i det danske Folk over for hjemløse og ulykkelige Børns Sag.

Dette tænkte jeg mig opnaaet ved at faa dannet en

Forening til Værn for saadanne Børn i Danmark, og gennem denne at faa udsendt Foredragsholdere.

De Mænd, jeg fremsatte min Plan for, mente imidlertid, at min Plan spændte for vidt og var derfor uigennemførlig. Derimod var man stømt for, at jeg tog personlig fat for at arbejde hen til at faa oprettet et Børnehjem, hvori man kunde optage Børn, der var fødte uden for Ægteskab, og andre ulykkeligstiliede hjemløse Børn.

Jeg tog imod dette Raad, men kunde dog ikke lægge min Tanke til Side om at faa dannet en Forening til Værn for hjemløse Børn i Danmark.

Det stod for mig, at hjemløse Børns Sag maatte og skulde frem. Jeg satte en Bekendtgørelse i et daværende kristeligt Dagblad, „Fædrelandet“, og indbød Venner af hjemløse Børn til et Møde, som blev afholdt i en privat Skole i Aagade.

Da jeg ikke selv saa mig i Stand til at forelægge Børnenes Sag mundtlig, nedskrev jeg mine Tanker og bad saa Redaktøren af „Kristeligt Børneblad“, Hr. Axel V. Jacobsen, om han vilde fremsætte disse Tanker ved Mødet.

Der var kommet omtrent 35 Mennesker til Stede. Paa Mødet blev der valgt en Bestyrelse, som vilde være med til at rejse et Hjem for hjemløse Børn. Denne Bestyrelse blev efter faa Møder opløst, da det viste sig, at den var blevet sammensat af saa helt ulige Kræfter, at dens Medlemmer næppe kunde komme til at arbejde sundt sammen.

Kort Tid derefter henvendte jeg mig igen til Redaktør Axel V. Jacobsen om Sagen, og han udtalte, at han meget gerne vilde hjælpe mig Sagen i Gang, skønt hans Tid var umaadelig optaget. Han foreslog, at vi skulde danne en Bestyrelse af vor Bekendtskabskreds. En saadan fik vi dannet, og den kom til at bestaa af:



Børnenes Legeplads,

Kommunelærer H. J. Christiansen.

Bogtrykker Kr. Eriksen.

Træstøjshandler C. Hansen.

Trykkeriejer Axel Holm.

Fabrikant N. Jensen.

Redaktør Axel V. Jacobsen.

Frugt- og Grønthandler N. Nielsen.

Particulier Carl Petersen. (Nu Redaktør af „Samaritanen“.)

Overbanemester H. V. Sevaldsen.

Den 8. December 1882 stiftede denne Bestyrelse „Kristelig Forening for Børnehjemmet Bethlehem“, som fik følgende Grundbestemmelser:

GRUNDBESTEMMELSER

for

„Kristelig Forening for Børnehjemmet
„Bethlehem“.“

1. Foreningens Opgave er at tilvejebringe Hjem for forældrelose eller særlig ulykkeligstillede Børn, Hjem, hvor de kan opdrages i sand kristelig Aand, og hvorfra de, naar de træder ud i Livet, kan støttes med Raad og Daad.
2. Mest skikket til at komme i Betragtning ved Optagelsen er det Barn, der trues ikke alene af legemlig Nød, men som tillige er udsat for den største Fare i moralsk Henseende.
3. Børn, fødte udenfor Ægteskab, antages fortrinsvis, naar der er Haab om, at baade Barn og Moder kan reddes. — For at Hjemmet imidlertid ikke skal blive en Støtte for Letsindigheden og Usædeligheden, antages intet uægte Barn uden et lille maanedligt Vederlag, om end

dette, hvor stor Nød er til Stede, kan nedsættes eller fuldstændigt bortfalde.

4. Under de behørlige Iagttagelser af de under Punkt 3: givne Regler er det Maalet, at disse Hjem skal, om de maatte faa Velsignelse dertil og den fornødne Støtte af Børnevener, erstatte Udlandets Hittébørnshjem.
5. Ved Optagelsen tages intet Hensyn til Anbefalinger, medens Oplysninger om Ansøgerens Nød og øvrige Forhold er kærkomne. Bestyrelsen anstiller isøvrigt selv grundige Undersøgelser om Forholdene.
6. Bestyrelsen i Foreningen er permanent og supplerer sig selv; den repræsenterer Foreningen i enhver Henseende i alle Forhold over for Tredjemand og er i et og alt berettiget til at optræde og handle paa Foreningens Vegne.

Min første Tanke om, at der burde holdes Foredrags- holdere til at tale ulykkeligstillede Børns Sag, blev gemt, men ikke glemt.

Da Foreningen var uden Midler, tilbød jeg min Medbestyrelse at gøre Udlæg til Grund og Bygning samt at tage sidste Prioritet i Ejendommen, og lade samme indestaa saa længe Foreningen maatte ønske det.

Man købte da af Banemester Christian Larsen en Grund i Bjelkes Allé, og Grundstensnedlæggelsen fandt Sted i For- aaret 1883. Den Dag fik Sagen mange Venner. Bane- mester C. Larsen døde ved Gentoftelykken, men havde før sin Død testamenteret Børnehjemmet sin Fortjeneste ved Grundsølget — et smukt Træk.

Et af Bestyrelsesmedlemmerne og Hustru, som her ikke ønsker sig nævnt, gav et større Beløb til Bygningen, da den var fuldført, og udstyrede Hjemmet fra Kælder til Kvist med komplet Indbo, deri indbefattet Senge til 33 Børn. Den



Spise- og 'Opholdsstue

9. Decbr. 1883 indviedes Hjemmet af Sognepræsten, nuværende Stiftprovst Dr. teol. R. Volff, og det fik Navnet „Bethlehem“.

Den 14. Decbr. aabnedes Hjemmet med 12 Drengene. Kort Tid efter optoges 3 Piger, men det viste sig, at Drengene og Piger i alle Aldere fra mørke Hjem ikke kunde opdrages sammen, og saa blev „Bethlehem“ et Hjem alene for Drengene. Den ene af Smaapigerne forblev dog paa Hjemmet, til hun var konfirmeret.

Til Plejemoder var antaget Fru Christine Kryger, tidligere Sygeplejerske.

Inden et Aar var omme, husede Hjemmet 33 Børn.

De skolepligtige Børn kom i Kommuneskolen, hvilken ogsaa sidenhen er blevet benyttet.

At Børnehjemmet temmelig hurtig fik Venner, havde Redaktør Axel V. Jacobsen stor Andel i. Han er Fader til Søndagsskolesagen i Danmark og Udgiver af „Kristeligt Børneblad“, og han havde en stor Vennekreds. Skønt Søndagsskolen optog hans Arbejdskraft og Kærlighed, skaffede han sig dog nogen Tid til Raadighed for Børnehjemmet „Bethlehem“s Fremgang i det første Aar efter at „Bethlehem“ var stiftet.

Gennem hans Børneblad fik „Bethlehem“ mange Venner. Ved hans sidste Indsamling blandt „Kristeligt Børneblad“s Venner indkom 2837 Kroner i milde Gaver, som særlig satte Børnehjemmet i Stand til at aabne 2den Afdeling.

For Hr. Redaktør Axel V. Jacobsens nidkære Virksomhed for „Bethlehem“s Fremgang skal her lyde en hjertelig Tak.

Den 7. Juni 1885 indviedes 2den Afdeling under stor Tilslutning fra Børnehjemmets Venner. Sognepræst Dr. teol. R. Volff holdt ligeledes ved denne Lejlighed Indvielsestalen, og nu afdøde Lærer H. J. Christiansen gav en kort Redegørelse for Hjemmets Tilblivelse og Virk-

somhed. Sluttelig talte nuværende Sjællands Biskop Dr. phil. & teol. Skat Rørdam.

Hjemmet aabnedes samme Dag med 15 Børn, hvoraf 8 fra 1ste Afdeling. Hvert Hjem skulde herefter afgive Plads for 25 Børn. Til Plejemoder for 2den Afdeling var antaget Frøken Johanne Engberg.

Aaret efter havde vi paa begge Afdelingerne 43 Børn, og Tallet gik hurtig op til 53.

Omtrent paa denne Tid ønskede Fru Kryger at træde sin Gerning som Plejemoder, for at gaa tilbage til Sygepleje-Virksomheden. For den Tid, hun var paa „Bethlehem“, har vi kun at bringe hende en hjertelig Tak for hendes Virksomhed.

Bestyrelsen blev nu enig om at lade Hjemmets tvende Afdelinger blive til een under Plejemoderen Frk. Johanne Engberg, som nu fik en Medhjælperinde, og jeg lovede at være Hjemmets Husfader.

Det havde været meget svære Dage. Vi havde mange Børn at forsørge og kun meget smaa Midler til Raadighed, saa der foruden Ansvarret ogsaa stadig hvilede et økonomisk Tryk over Gerningen.

Jeg mindes, at en Dag først i December 1884 kom en ung Mand ved Navn Chr. Christensen, som senere blev Præst i Australien, nu bosiddende i Gentoft, ind til mig. Han havde besøgt Børnehjemmet, og der erfaret, at man manglede dagligt Brød og lovede paa Laan. Han udtalte, at den kære Gud ikke kastede Frøet i Reden til Fuglene, men at Fuglene selv maatte flyve ud og hente Frøet. Han raadede mig til at gaa fra Dør til Dør og bede om dagligt Brød til Børnene, han tilbød ogsaa sit eget Arbejde nogle Dage. Dette faldt mig noget tungt for Brystet, men da han mærkede det, udbød han: „Jeg begynder i Morgen, hvis De vil tillade det.“ Jeg takkede ham, og den næste Dag gik jeg ogsaa ud, fra Dør til Dør.



Plejemoder, Frøken Johanne Engbergs Dagligstue.

Fra Klokken 10 Formiddag til Klokken 4 Efterm. havde jeg faaet 7 Kroner, var træt og gik nu hjem. Ingen Sinde før havde jeg følt saa meget for de fattige som den Dag paa Hjemvejen. Det var, som om jeg havde prøvet lidt af de Kaar, de mange fattige levede under, naar de manglede Brød til deres Børn. Da jeg kom hjem, var det med Tak til Gud, fordi jeg dog ikke var gaaet forgæves. Næste Dag fik jeg 70 Kroner; det gav Mod. I Løbet af faa Dage havde Christensen og jeg indsamlet over 700 Kr. Hvor vi lovede og prisede Gud, fordi han havde velsignet vor Gang fra Dør til Dør, og vi takkede i vort Indre de mange kære Mennesker, som saa redebøn havde rakt Haanden ud med Hjælp til vore mange kære Børn paa „Bethlehem“.

Nu kunde vi betale vore Renter i Terminen og dog have lidt Penge til Julen, som stod for Døren.

Fire Dage før Jul sammenkaldte Chr. Christensen og jeg alle Børnene og Plejemødre til en Takkefest til den kære Gud, Almagts Herre, som saa rigelig havde velsignet os med sine milde Gaver, og bad Gud velsigne alle Giverne.

Efter Takkefesten foreslog jeg Børnene, at naar de nu kom op i deres smaa lune Senge, saa skulde de folde deres smaa Hænder og bede den kære Gud om en Julegave, saa vilde han sikkert give hver af dem en Gave. Endvidere udtalte jeg, at de Penge, vi havde, skulde benyttes til Mad, og at der var lovet os et Juletræ, men endnu manglede vi Gaverne.

Sikkert har Børnene bedt Gud om en Julegave; for da Juleaften oprandt, var der sendt Julegaver fra mange Venner, saa hvert Barn kunde faa 3 Gaver.

Det blev en overvældende glædelig Jul; for de milde Gaver strømmede ind, som det var en Flod. Ja, hvor fik vi uendelig meget at sige Gud og Mennesker Tak for. Da Nytaar oprandt, havde vi ikke alene betalt vore Termins-
penge, men ogsaa vor løse Gæld paa mange Hundre Kroner.

ner; og dog havde vi over 2000 Kroner i Kassen til dagligt Brød til det ny Aar.

Hr. Chr. Christensen sendes herved en Hilsen fra „Bethlehem“ med Tak for svundne Dage.

Det kunde maaske se dristig ud, at vi saa hurtig aabnede 2den Afdeling, uden at have tilstrækkelige Midler til Raadighed. Men vi havde en Troshelt i vor Midte i Bestyrelsen; det var min kære, trofaste og mangeaarige Ven, nu afdøde Bogtrykker Kr. Eriksen.

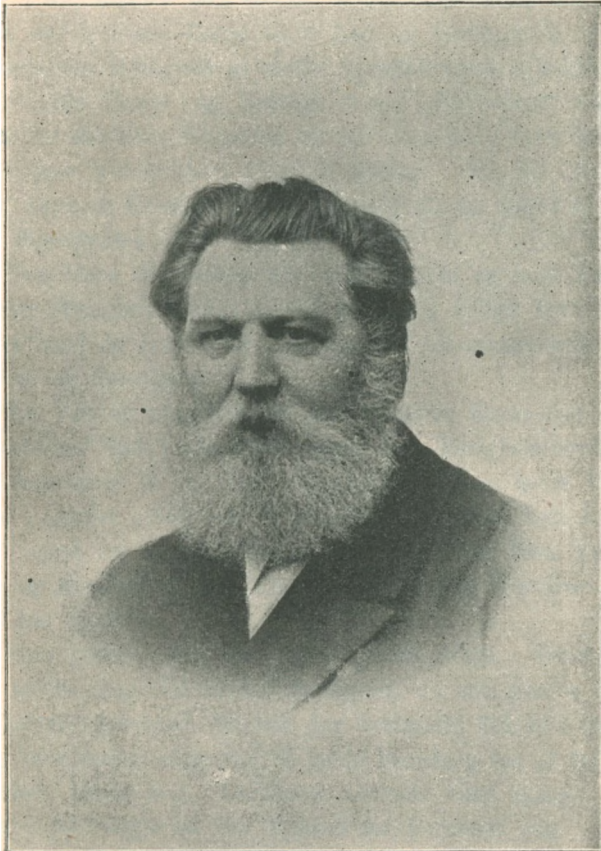
Jeg erindrer mange, mange Gange, at naar der fra Begyndelsen eller senere hen i Tiden var Tale om, at vi ikke evnede at hjælpe flere Børn eller at udvide Hjemmet til 2 Afdelinger eller lignende, saa udtalte Eriksen bestandig: „Vi kan saa rolig gøre det; Gud er Hjælperen.“ Hans inderlige, enfoldige Tro paa, at Herren var Hjælperen, naar vi i Tillid kunde lægge vort Liv og vor Sag i hans Haand, har ofte forøget min Tro paa min Herre og Gud og givet mig fuld Tillid til, at Gud er vor Fader, som vil give sine Børn alt, hvad der kan bringe dem Glæde og Velsignelse.

Kr. Eriksen var de fattige og nødlidendes fuldtro Ven og forøvrigt en Ideernes Mand. Han var saaledes Stifter af „St. Peders Gæstehjem“, Medstifter af „Herberg for Hjemløse“ og af „Kristelig Forening for vildfarende Børns Redning“. Og hans gode Ideer kom ofte Børnehjemmet „Bethlehem“ til gode. — Hans Minde være velsignet!

Kr. Eriksens Søn, Joh. Kr. Eriksen, er Medlem af Bethlehems Bestyrelse.

Vor Tillid til Guds Hjælp blev heller ikke skuffet, da vi aabnede Hjemmets 2den Afdeling, saa Børneantallet paa begge Afdelingerne meget hurtig voksede til 53.

I de mange Aar er ialt optaget 200 Børn paa „Bethlehem“, hvoraf de 53 er mindreaarige og har Ophold paa Hjemmet, og 147 Børn er altsaa udgaaede fra Hjemmet efter Konfirmationen. 27 Børn har Bethlehem ladet opdrage hos Slægtninge, og 16 Børn paa andre Børnehjem.



Bogtrykker Kr. Eriksen.

Nuværende Sjællands Biskop, Dr. phil. & teol. Skat Rørdam var dengang Sognepræst i Helligaands Sogn. Han viste de hjemløse Børns Sag stor Kærlighed; han holdt Foredrag i sin, maaske den største Menighedsforening i København, om hjemløse Børns store Nød og Elendighed, og anbefalede sin Menighed at støtte Børnehjemmet „Bethlehem“ med milde Gaver og Kærlighed, da „Bethlehem“ var et Hjem for saadanne forkomne og hjemløse Børn, som det var de kristne Menigheders Pligt at hjælpe. Her fik „Bethlehem“ atter en Kreds af Venner, hvoraf mange endnu er aarlige Bidragydere.

Den kære Hr. Biskop Skat Rørdam og hans nu adspredte Menighed sendes herved en venlig Hilsen fra „Bethlehem“ med en dybtfølt og hjertelig Tak for mangeaarig Trofasthed og Kærlighed.

En Ven og stor Hjælper har hjemløse Børns Sag samt „Bethlehem“ haft i min afdøde gode Ven, Bestyrelsesmedlem, Kommuelærer H. J. Christiansen. Han hørte til de stille i Landet. Han var en inderlig kær Mand, hvis Hjerte slog varmt for at afhjælpe alt, hvad der hed Nød, Fattigdom og Elendighed; men særlig laa de smaa hjemløse Børn ham paa Sinde.

Han havde Ordet og Pennen i sin Magt. Skønt han kun havde ringe Tid til sin Raadighed, da han maatte passe sin Lærervirksomhed, fik han dog bestandig Tid til i mange Aar, hvor Lejlighed gaves, at holde Foredrag for at fremme hjemløse Børns Sag. Ligeledes udøvede hans mange dybe og gribende Digte en stor Mission for Børnenes Sag.

Han var tillige Medstifter af „Herberg for Hjemløse“.

Nogle af hans mange Digte gengives længere henne i dette Skrift. Hans Minde være velsignet.

H. J. Christiansens Søn, Rolf Christiansen, er nu Medlem af Bethlehems Bestyrelse.



Pastor A. E. Meinert.

I Aaret 1886 var jeg baade Kasserer og Leder af Gerningen, men jeg fik en alvorlig Sygdom og blev uarbejdsdygtig en lang Tid. Min Medbestyrelse henvendte sig til Vinhandler Peter Jørgensen, Nørrebrogade 37, om han vilde overtage Kasserervirksomheden, samt om han, naar Kassen blev tom, da vilde gøre nødvendigt Udlæg til dagligt Brød til „Bethlehem“s Børn, da der kun var et ringe Beløb i Kassen. Dette Ønske blev strax opfyldt, og det

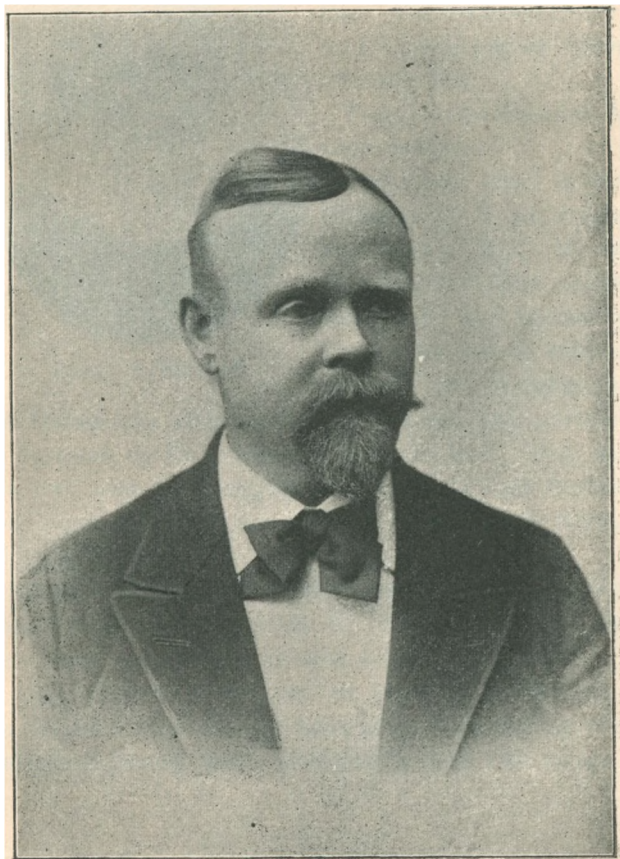
var Vinhandler Peter Jørgensen en virkelig Glæde at overtage Kassererposten, naar der var Trang til hans Hjælp. Her bringes ham en sand Tak for svundne Dage. Her er udført et stort og fortjenstfuldt Arbejde, da de milde Gaver i det store Tal indkommer fra 10 Øre til 1 Kr., og denne Gerning tillige giver en stor Correspondance.

Vor kære afdøde Dronning Louise, som i mange Aar tog Børnehjemmet „Bethlehem“ under sin Beskyttelse, har haft sin store Betydning for Hjemmets Udvikling og Fremgang. Hendes Minde være velsignet!

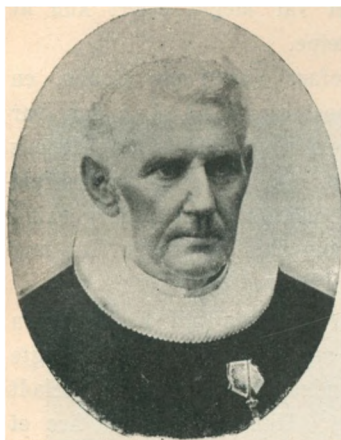
Af aandelig Hjælp, der er ydet „Bethlehem“, kan nævnes, at Præsterne A. E. Meinert, afdøde A. Herskind samt Carl Petersen, som for Tiden virker paa Børnehjemmet, hver i mange Aar har holdt



Pastor Karl Petersen



Kommunelærer H. J. Christiansen.



† Pastor A. Herskind.

et ugentlig oplysende Forédrag som har været til stor Gavn og Glæde for Børnenes Udvikling. For denne opofrende Gerning bringes her en dybfølt og hjertelig Tak.

Pastor Herskinds Minde være velsignet!

Som Læge tilbød nuværende Professor O. E. le Sage de Fontenay, R. D. M., sig da Børnehjemmet blev stiftet, at føre Tilsyn med Hjemmets Beboere, saa vel de voksne som Børnene. Det er mange, mange

Aar Professoren saaledes har været Læge paa „Bethlehem“ og Børnenes og Plejemoderens trofaste Ven. Dag saa vel som Nat, naar der trængtes til Lægehjælp, har Professoren mødt lige saa villigt, som det var et velhavende Hjem, der kaldte ham.

Foruden den store ydede Lægehjælp har Professoren i Aaret 1902 skænket 5000 Kr. til et Legat til „Bethlehem“ samt i Anledning af dets Jubilæum 500 Kr.

Her bringes Professoren en hjertelig og dybtfølt Tak, saa vel for Gaven som for hans store Opofrelse og udøvede Kærlighedsgerning mod „Bethlehem“s Børn i de mange Aar.

Lige fra den Tid Børnehjemmet „Bethlehem“ begyndte sin Virksomhed, er der næsten daglig kommet en eller flere ulykkelige Mødre med Forespørgsel om at faa deres Børn optagne paa Hjemmet, og naar de erfarede, at alle Pladser var optagne, blev jeg ofte Vidne til, at en fortvivlet Mo-

der forlod mig grædende. Det var meget svært kun at kunne trøste, ikke at kunne hjælpe.

I 1884 fandt jeg en trofast Ven i min Genbo, en 70-aarig, forhenværende Skolebestyrer Wethje; han var en kristen Mand med stor Livserfaring paa Børneverdenens Omraade. Han blev i de første Aar en meget værdifuld Støtte for mig med Raad og Daad i min Opdragergerning blandt „Bethlehem“s Børn, ligesom han blev meget for mig selv i min egen aandelige Udvikling.

En Dag kom en ung Pige ind paa mit Kontor; min gamle Ven Wethje var hos mig. Den unge Pige søgte Hjem til sit lille Barn, da hendes Kæreste havde forladt hende og var rejst til Ulandet. Hun havde Plads hos et Herskab og vilde saa nødig være Fabrikspige eller gaa paa Rengøringsarbejde for at kunne ernære sin Søn. Efter at jeg havde trøstet hende, men maattet meddele hende, at alle Pladser var optagne paa „Bethlehem“, gik hun taarekvalt bort; hendes Haab var blevet skuffet.

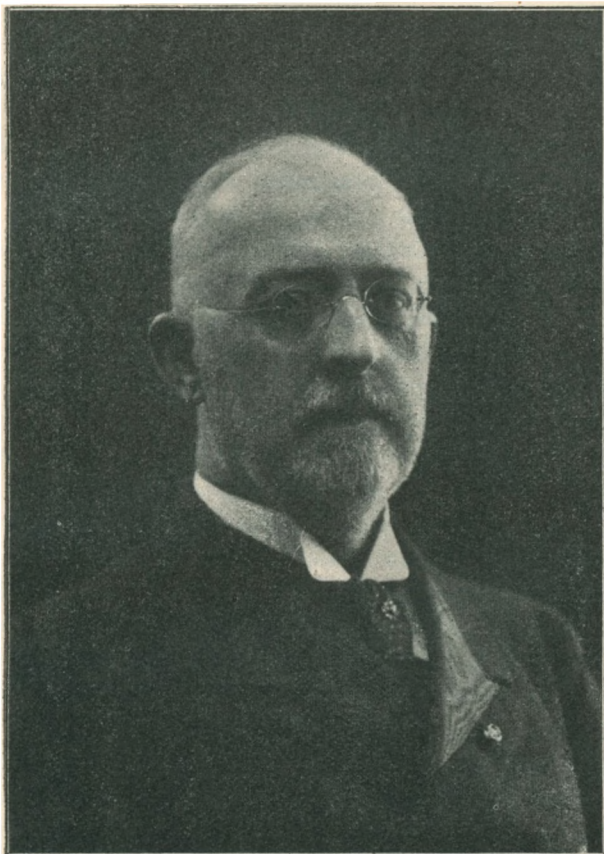
„Stakkels Pige,“ udbrod jeg til Wethje.

Hertil svarede min gamle Ven: „De bør hjælpe alle ulykkelige Mennesker, som henvender sig til Dem, hvad enten der er Plads paa Hjemmet eller ej. Der kan være mange Maader at hjælpe paa. De skal bede Gud, om han vil være Hjælperen, og om De maa blive hans Redskab. Gør De det, saa vil De finde Udveje, hvor De nu mindst aner det, og hvorved de ulykkelige kan rækkes en hjælpende Haand.“

Den dybe Sandhed af den gamle kære Wethjes Mund greb mig, og jeg fulgte hans Raad.

Efter den Tid tror jeg ikke at have afvist noget Menneske, som med Grund burde hjælpes med sit Barn, men har talt og forhandlet med dem om at søge anden Hjælp, og dette er ogsaa i mangfoldige Tilfælde lykkedes.

I Aarenes Løb har jeg haft den store Glæde at anvis



Professor O. E. le Sage de Fontenay. R. D. M.

Plejer i Danmark til over 1700 Børn, hvoraf mange er blevne adopterede af barnløse Familier. Til denne Side af Gerningen fik jeg en stor Hjælp, da jeg i Aaret 1890 begyndte Udgivelsen af mit Blad „Samaritanen“, og fra den Tid kom der især Flugt i Virksomheden, da jeg nu kom i nærmere Forbindelse med Folk fra By og Land.

Min kære gamle Ven Wethje skal her mindes med Tak for Raad og Daad. Han blev over 90 Aar, og hans Støv hviler paa Farum Kirkegaard.

Da jeg fik Tanken om, at alle ulykkelige og hjemløse Børn i Danmark burde hjælpes, tænkte jeg, som før omtalt, at dette maatte ske ved at oplyse det danske Folk om ulykkeligestillede og forkomne Børns Nød samt om Pligten til at hjælpe disse. Men dette udviklede sig altsaa til, at Børnehjemmet Bethlehem blev stiftet. Nu skulde jeg være Medhjælper i Børneopdragelsens Tjeneste for hjemløse, ulykkeligestillede Børn.

Jeg følte kun ringe Tillid til mine Evner, men jeg havde en god Vilje og havde Kærlighed til Børn.

Den Hjælp, jeg i saa høj Grad trængte til som Husfader paa „Bethlehem“, fik jeg i vor udmærkede Plejemoder Frøken Johanne Engberg, som nu har været Plejemoder paa „Bethlehem“ i omtrent 23 Aar. Hun havde ikke alene stor Kærlighed til at være i en Moders Sted, men der var tillige givet hende naturlige Evner til at opdrage hjemløse Drengbørn. Hendes store Styrke har altid ligget i hendes umaadelige Kærlighed til Børn. Hun kunde ikke betragte Børnene som Plejebørn, nej, det var hendes egne Børn. Gud havde betroet hende dem; hun vilde være deres Moder.

Som det gaar i et Familiehjem, hvor Moderen er Børnenes egentlige Opdrager, men hvor Faderen dog træder hjælpende til, saaledes er det ogsaa gaaet paa „Bethlehem“. Frk. Johanne Engberg har taget de daglige Smaaaryderier

med Børnene, og kun naar der har været større Forseelser, har hun haft min Hjælp. Hun har opdraget Børnene mere med Kærlighed end med Strenghed, og naar en Dreng havde forset sig gentagne Gange, og hun talte med ham om, hvilken Ulykke det kunde blive for ham selv, naar han ikke vilde være en god Dreng, da det saa vilde gaa ham galt som voksen Mand, saa er det ofte hændt, at hun har givet sig til at græde af Sorg over Drengen. Dette har Drengene ikke kunnet staa for, fordi de har følt, at deres Plejemoder elskede dem. — Saa kunde de udbryde: „Moder, Du maa ikke sørge, jeg vil blive en god Dreng, og et godt Menneske, naar jeg bliver stor.“

Da jeg nedskrev ovennævnte, kom en af „Bethlehem“s voksne Plejesønner ind paa mit Kontor. Da jeg havde oplæst for ham, hvad jeg havde skrevet om hans Plejemoder, græd han og udtalte: „Moder har ogsaa engang grædt af Sorg over, at jeg havde lavet nogle slemme Streger. Men da hendes Taarer ikke rørte mig, faldt hun paa Knæ og bad Gud hjælpe mig til at blive en god Dreng samt bad om Evner og Kærlighed til at være en sand og god Moder for mig. Dette kunde jeg ikke staa for.“

Resultatet af hendes Opdragergerning af de 141 Børn, som er udgaaede fra „Bethlehem“ i de mange Aar, viser i den store Helhed, at „Bethlehem“s Plejesønner er udmærkede unge Mænd, der kun gør deres Plejemoder og Barn-domshjem Ære. — Den allerbedste Løn, Frk. Johanne Engberg faar af sine Plejesønner for sin store Opofrelse og al sin Kærlighed, er det, at de store alle elsker hende, som det kunde være deres kødelige Moder, og er flittige og ordentlige unge Mænd. Mange er gode Familieforsørgere, og deres Børn kalder Frk. Johanne Engberg for Bedstemoder.

En Plejesøn, Henrik B., der var Sadelmagersvend, kom for en Del Aar siden hjem fra Jylland og var alvorlig



Foredrags-, Gymnastik- og Festsal.

syg. Han bad sin Plejemoder om, at han maatte forblive paa „Bethlehem“, og om hun vilde passe ham, da han saa nedig vilde dø paa et Hospital uden hende. Hans Ønske blev opfyldte. Den sidste Nat han levede, udrød Henrik, at inden han døde, vilde han sige hende, at hun var det Meneske, han var kommet til at elske højest her paa Jorden, og han bragte hende sin Tak. — Hen paa Morgenstunden døde han. — Det var et dejligt Vidnesbyrd at faa fra en døendes Læber.

Om hendes Opofrelse og Kærlighed til Børnene og deres store Kærlighed til hende vidner den Masse Breve, hun i Aarenes Løb har modtaget fra Plejesønnerne, baade fra Danmark og fra Udlandet.

Det hedder i Brevene: „Min kære Moder, min egen kære Moder!“ Og saa udtales som Regel Længselen efter hende og efter Barndomshjemmet. Særlig kommer Tanken om Julen stærkt frem i deres Breve. Mindet lever om det store Juletræ, straalende i al sin Pragt, Talen om Frelseren Jesus Kristus, Julesalmerne til hans Ære, og ikke at forglemme det Øjeblik, da de kom hen til Julebordet og modtog Gaverne, som fyldte dem med Jubel og Glæde.

Ligeledes har Sangen og Musikken givet mange af dem lyse Minder. Siden Aaret 1886 har „Bethlehem“ haft sit Drengeorkester, der spiller paa Horn og Fløjte og slaar paa Tromme.

Her bringes Missionær Georg Krebs en hjertelig Tak, fordi han uden Vederlag i mange Aar underviste Børnene i Musik. Ligeledes bringes tidligere Frk. Thyra Eriksen, nu Fru Mortensen, en hjertelig Tak for i mange Aar, ligeledes uden Vederlag, at have undervist Børnene i Sang.

Af anden Undervisning i Hjemmet kan nævnes, at Børnene har haft Sløjd med Kniv, Gymnastik og Stopning.

Frøken Johanne Engberg har i mange Aar haft en tro-



Frk. Karen Jespersen,
Medhjælperinde.

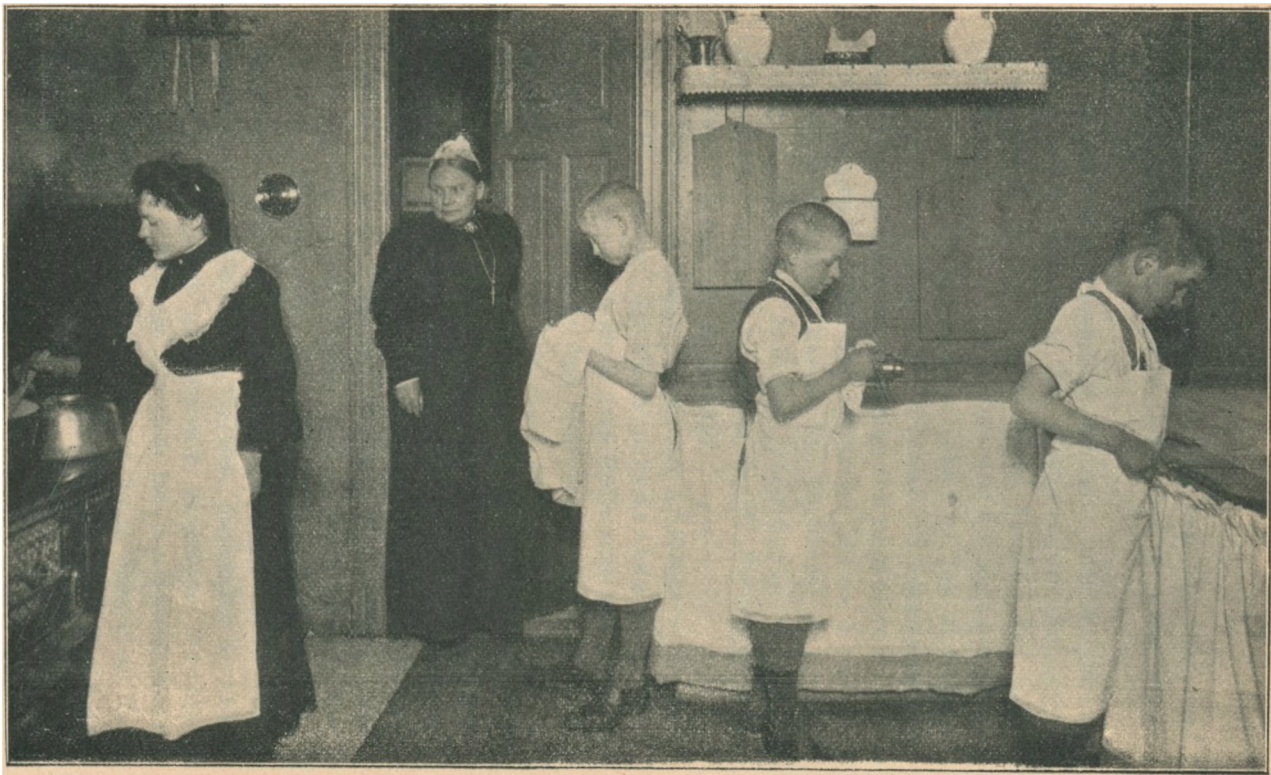
fast Medhjælperinde i en vestjysk Pige fra Herning-Eggen, Frk. Karen Jespersen. Hun har Forstaaelse af sin Opgave og er ogsaa afholdt af Børnene. Hun fortjener ogsaa enhjertelig Tak for hendes nidkære Virksomhed.

Hjemmets tidligere, mangeaarige Medhjælperinde, Frk. Frederikke Sørensen, sendes her en Tak for svundne Dage. Hun forlod „Bethlehem“ for at overtage en selvstændig Stilling.

I sin Helhed har „Bethlehem“s Kokke- og Stuepiger været paa Hjemmet, nogle i faa Aar, flere i mange Aar, og enkelte har faaet Præmie for lang og tro Tjeneste. Alle sendes de her en venlig Hilsen fra „Bethlehem“ med Tak for hvad de har været i deres Gerning og for Børnene.

„Bethlehem“s første Kokkepige var en velhavende ældre Gaardmandsdatter, som de første Aar tog denne Gerning op ulønnet. Hun hed Maren Olsen, var i St. Stefans Sogn bedst kendt under Navnet Tante Maren, særlig i de meget fattige Hjem, hvor Sygdom og Nød var til Huse; dem besøgte hun for at lindre Nøden og pleje de syge. Hendes sidste Kræfter viede hun „Bethlehem“. Da hun forlod sin Gerning paa Grund af Svaghed, skænkede hun „Bethlehem“ 500 Kroner. Hun var af de stille i Landet, men havde stor Kærlighed til sin lidende Næste. Hun døde omtrent 2 Aar efter at hun forlod „Bethlehem“. Hendes Minde være vel-signet!

Ministeriet sendes her en hjertelig Tak for i en lang Aarrække at have tilstillet aarlig 75 Friпас til de dan-



Køkkenet.

ske Statsbaner. Hjemmet har derved haft stor Hjælp' ved Udsendelsen af Børn i Plejer, Lære eller til andre Børnehjem.

Da „Bethlehem“ bestandig har været fuldt optaget, har der af og til været Børn, som absolut maatte hjælpes paa anden Maade, og her bringes da en hjertelig Tak til de Børnehjemsforstandere paa Landet, som har modtaget „Bethlehem“s Børn i Pleje. Saaledes sendes en Tak til Forstander Carl Christensen, Christianshvide Børnehjem i Ordrup. Forstander Peter Rasmussen og Hustru, Brakker Børnehjem, Graven St. Forstander Hans Hansen, Raagelunds Børnehjem, Marslev St. Forstander Frydensberg, Tisvilde ved Helsing. Forstanderinde Jensine Petersen, Firgaarde Børnehjem, Ry St. Forstander Rasmussen, Ollerup ved Svendborg.

„Bethlehem“s voksne Plejesønner i København har dannet en Forening, der kaldes „Broderbaandet“. Foreningens Opgave er at støtte dens Medlemmer med Raad og Daad, at søge at holde dem oppe paa Lyssiden af Livet, at Medlemmerne i det hele taget maa være til Nytte og Gavn for hinanden. Foreningen har sit eget Medlemsblad, som udgaar hver 3dje Maaned og særlig udøver sin Nytte for de udenbys boende Plejebrodre. Foreningen har en Løjlighed i Fredensborggade 1 paa Nørrebro, hvor man har Samlingslokale og modtager tilrejsende Plejebrodre fra Provinsen og Landet som Gæster, selv om disse ikke er i Foreningen. For at kunne holde Samlingslokale understøttes Foreningen med et lille aarligt Bidrag fra „Bethlehem“. Husfaderen er „Bethlehem“s Plejesøn, Bogtrykker Gustav Jensen, gift med „Bethlehem“s Plejedatter Serine, født Jensen. De unge Ægtefolk har som forhenværende Børnehjemsbørn god Forstaaelse af deres Opgave og Gerning, og de bringes her en hjertelig Tak for deres nidkære Arbejde for deres Plejebrodre.



Murermester S. Schougaard.

serne og paa Landet i dets Kredsindsamlere, som hver har sin Kreds af Hjemmets Venner, der giver sine milde Gaver.

Hjemmet har endvidere en trofast Vennekreds blandt mit Blad „Samaritanen“s Abonnenter, som regelmæssig i mange Aar har sendt deres milde Gaver til Julen. Mange af disse Venner har ved Testamente betænkt „Bethlehem“ efter deres Død med et større Beløb eller et Legat, som straks eller senere kommer Hjemmet til gode. Deres Minde være velsignet!

Mange Venner af „Bethlehem“ har jevnlige sendt Bidrag, og mange har paa anden Maade vist Børnehjemmet deres Kærlighed ved Arbejde og Opofrelse, eller ved at give Gaver in natura.

I Aaret 1897 samlede Murermester Søren Schougaard, Murermester L. Wilhelmsen

Maatte Guds Velsignelse hvile over alle „Bethlehem“s voksne Sønner, saavel de unge, ugifte som de gifte med Familie!

Alle de kære Plejesønner sendes her en venlig Hilsen fra deres Barndomshjem „Bethlehem“.

Børnehjemmet „Bethlehem“ har haft 25 lykkelige Aar.

Det har haft en trofast Vennekreds i dets aarlige Bidragydere i København, og en trofast Vennekreds i Provin-



Murermester L. Wilhelmsen



Et Soveværelse.



Malermester Ludvig Dyrberg. 15000 Kr.

og Malermester Ludvig Dyrberg, en til Dels Haandværker-vennekreds med omtr. 50 Medlemmer om „Bethlehem“. Disse Mænd lod opføre en Bygning paa 19 Gange 10 Alen, med Kælder og Stueetage, og skænkede den som Gave til Børnehjemmet. Samtidig lod disse gode Mænd den ældre Bygning reparere, indsatte flere ny Kakkelovne og Komfur m. m. Alt i alt kan den Gave sættes til

Murermester Søren Schougaard udførte alt Murerarbejdet med Tillæg af Materialier paa egen Regning og forærede et muret Vandbasin med Kampstensdække til et Springvand i Haven.

Murermester L. Wilhelmsen udførte alt Murerarbejdet paa egen Regning paa de ældre Bygninger m. m.

Malermester Ludvig Dyrberg udførte alt Malerarbejdet paa egen Regning paa den ny Bygning, og her bør nævnes et meget smukt udført Loft i Salen.

I den ovennævnte 19 Gange 10 Alens Bygning findes nu Hjemmets Foredrags-, Gymnastik- og Festsal, og der holdes her et aarligt Udsalg af milde Gaver til Fordel for „Bethlehem“s Børn. — Denne Vennekreds sendes en dybtfølt Tak.

Vognmand og Entreprenør Søren Petersen bringes her en hjertelig Tak for ydet gratis Vognmandskørsel samt for i mange Aar at have stillet sin Landauer til Raadighed for „Bethlehem“s Konfirmander, hvilket har været Børnene til en stor Glæde.

Af stor Betydning har den Hjælp været, som Enkefru Anna Bøntzen og Frøken Amalie Fjeldsø i mange

Aar har ydet ved „Bethlehem“s Udsalg. Her sendes en hjertelig Tak til disse to Damer, og til alle Damerne, som i Aarenes Løb har støttet Udsalget med deres Hjælp, samt til de mange kære Mennesker, som har ydet Gaver eller været Købere. En hjertelig Tak sendes Billedhugger L. P. Jørgensen for de mange Terrakotta-Figurer, han aarlig har givet som Gevinster til „Bethlehem“s Lotteri, som sættes i Gang ved Udsalget.

Mange kære Mennesker, som ifølge Testamente har betænkt „Bethlehem“ med Legater, er det en Glæde her med Tak at mindes, og deres Navn og Gaver er følgende:

1886.	Fru Marie Schwirche	500,00
	Birthe Pedersdatter af Lille Næstved	1000,00
	Jomfru Maren Olsen	500,00
	Fru Emilie Frels, født Brøndum	5500,00
1890.	Frk. Emilie Jørgensen	* 2664,00
	Guldsmed Malling	2082,00
1892.	Kammerherreinde Nina van Deurs	* 4000,00
	Naalemager Hjorth	2500,00
1894.	Fhv. Manufakturhdr. Emanuel Schmidt	* 16000,00
1895.	Gaardejer Niels Peter Møller af Stenlille	2000,00
1897.	Fhv. Konditor Grandjean	500,00
1898.	Frk. Jacobine Møller	11405,00
1899.	Enkefru Ane Sofie Frølich	5200,00
	Toldforvalter Launing	100,00
	Banemester Larsen	1693,00
	Enkepastorinde Rasmussen	800,00
1900.	Fru Olsen Getreuer	2500,00
1901.	Detailhandlerske Maren Petersen af Gyllinge	150,00
	Ugift Anna Marie Jørgensen af Fangel, Thorup	500,00
	Frk. Bertha Caroline Catrine Christensen	2000,00

* Af disse Legater kommer Renterne foreløbig ikke til gode.



»Bethlehem« Musikkorps

1902.	Enkefru Johanne Marie Frederikke Christensen, født Rasmussen	300,00
	Frk. Betzy Friedenburg	2669,00
1903.	Fhv. Møbelhandler Jens Albrechtsen	10726,00
	samme	* 5550,00
	Konferentsraad J. P. le Sage de Fontenay og	
	Hustru, f. Rottvits, Mindelegat	5000,00
	Oberstinde von Frost	* 500,00
1904.	Enke Else Christensdatter af Tømmerby, Vester Hanherred	946,00
1905.	Enke Kirstine Petersen af Thybjerglille	25,00
	Bogholder F. Jacobsen af Aarhus	500,00
	Enkefru Sofie Wilhelmine Thomsen, født Petersen	2655,00
	Margrethe Rebekka Elisabeth Hansen f. Faust	500,00
1906.	Fru Ane Marie Christine Lillelund f. Petersen	500,00
	Frk. Jenny Rohnstrøm	750,00
	Frk. Christiane Marie Caroline Lions	960,00
	Assistent Frederik Knippel	3057,00
1907.	Husejer i Varpeløv Jens Nielsen	200,00

Alle „Bethlehem“s trofaste og kære Venner, som her er nævnt, samt alle, som paa andre Maader i de mange Aar har støttet Hjemmet, sendes her Bestyrelsens inderligste og dybtføjte Tak for saavel den mindste Velvilje og Gave som for den største Hjælp.

Gud velsigne alle Børnehjemmet „Bethlehem“s Venner og lønne dem for al udvist Opofrelse og Kærlighed!

Legatstifternes Minde være velsignet!

Det tør siges, at Guds Naade og Velsignelse har hvilet over Børnehjemmet „Bethlehem“ i de forløbne 25 Aar, hans Kærlighed mod sine Menneskebørn er altid større, end vi fortjener det.

Vidunderligt, men sandt er det, at selv om det kan siges, at „Bethlehem“ i de forløbne Tider havde svære Dage, saa var det dog velsignede Dage, fordi vi, som dengang stod for Gerningen, følte, at Almagts Herre, som er Menneskenes Fader, hørte vore Bønner.

„Bethlehem“ har, siden det blev stiftet, faaet den Hjælp, som var nødvendig til Børnenes Underhold og Opdragelse og til Hjemmets Opretholdelse.

Herren vor Gud til Ære!

—o—

Mine Medstiftere og min Medbestyrelse af Børnehjemmet „Bethlehem“ delte min første Tanke med mig om ved Foredrag at oplyse det danske Folk, under hvilke fortvivlede Forhold Masser af hjemløse Børn blev opdragne og levede, idet et stort Tal af dem blev opdraget ene til at befolke vore Tugthuse og Tvangsarbejdsanstalter eller blev viljeløse Løsgængere, som ikke vilde arbejde, og som maatte blive en Byrde for dem selv, en Kræftskade for deres Omgivelser og en stor Udgift for Samfundet.

Oplyse det danske Folk om, hvilke Rettigheder de hjemløse Børn har i en kristen Befolkning.

Oplyse om, hvilke Pligter den kristne Menighed samt alle Mennesker, som er komne paa Lyssiden af Livet, havde til at hjælpe Samfundets mange Stedbørn til at blive opdragne under kristne og gode menneskelige Forhold.

Oplyse om de Børn, som var fødte uden for Ægteskab, som var mest udsatte for at blive opdragne i Pestens og Elendighedens Huler, da Mødrene som Regel kun kunde give en ringe Plejeløn, særlig hvor Faderen var forsvunden, og hvor Mødrene var ene om Forsørgelsen af deres Barn.

Oplyse om, at Masser af Kommunerne i Danmark gav



En Del af »Bethlehem«s voksne Plejesønner med deres Plejemoder, Frk. Johanne El

for lidt Plejeløn for de Børn, de havde under deres Forsorg, da de blev opdragne i meget daarlige Hjem, og at der derved ofte blev spekuleret i disse Børns Arbejdsevne, som i umaadelig mange Tilfælde blev misbrugt, saa mange Børn allerede ved Konfirmationsalderen havde et ødelagt Legeme af overanstrengende Arbejde m. m.

Paa en vidunderlig Maade blev jeg selv hjemløse Børns Talsmand. Jeg mente ikke at have Evner til at kunne holde Foredrag, og nu afdøde Bestyrelsesmedlem, Lærer H. J. Christiansen havde som før omtalt heri København al Tid været den, som maatte tage Ordet, naar det var fra en Talerstol.

En nu afdød lille Sypige Sophie Jørgensen fra Skovlunde skal her mindes med Tak. Hun kom en Dag ind til mig med en Indsamling af milde Gaver til „Bethlehem“ og udtalte, at nu maatte hun standse med at indsamle til Hjemmet, da Folk paa Landet derude blev trætte, hvis de ikke kunde faa mere at vide om „Bethlehem“s Opgaver, end hun kunde fortælle. Hun udtalte, at Læreren derude havde lovet hende, at jeg maatte laane Skolelokalet til et Møde førstkommende Søndag, hvis jeg saa vilde tage derud og tale hjemløse Børns Sag.

Det faldt mig svært for Brystet, men jeg tænkte dog over det, og sagde endelig, at jeg vilde skrive mit Foredrag og læse det op, saa at dersom alt gik vel, vilde jeg komme paa Søndag. Sophie ytrede, at Folk skulde der nok komme, da hun vilde tillyse Mødet.

Søndag den 6. September 1887 mødte jeg i Skovlunde Skole, og Lokalet var overfyldt af Folk. Efter at en Salme var sunget, bad jeg Forsamlingen om, at jeg maatte oplæse mit Foredrag, da jeg ikke var Taler. Oplæsningen varede et godt Kvarter, og skønt jeg fra først af stod ved Siden af Katederet, endte det med, at jeg — jeg ved ikke hvorledes det gik til — stod oppe paa Katederet og for-

talte mundtlig meget mere om Sagen, end jeg havde i min skrevne Tale.

Efter Mødet kom en Mand fra Nabosognet hen til mig og bad mig om at komme over til hans Sogn og holde et Møde om denne gode Sag, da fattig Mands Barn, som var i Pleje der, blev behandlet meget ilde. Jeg lovede at komme. Da han bød mig Godnat, gav han mig 10 Kroner til „Bethlehem“s Børn.

Denne Dag blev for mig en stor Mindedag. Isen var brudt, og nu stod det for mig, at hvis Gud vilde have det, vilde jeg gerne selv være de ulykkelige Børns Talsmand, men Gud maatte vise mig det, og hvis det ikke var hans Vilje, da maatte han lade mig grundig gaa i Stykker i mit næste Foredrag. Det næste Møde gik meget godt, og efter at jeg havde afholdt nogle flere, bestemte jeg mig til at fortsætte, og holdt saa hvert Aar en Del Møder, indtil Aaret 1896, da Oprettelsen af „Herberg for Hjemløse“ i Dronningens Tværgade 54, fordrede mit Arbejde og min Tid.

De omtrent 10 Aar jeg rejste og holdt Foredrag, var skønne Aar, da jeg lærte det danske Folk at kende som et varmtfølede og opofrende Folk, der gerne vilde hjælpe, hvor der var Nød til Stede, og her bringes de mange kære Mennesker, som modtog mig og viste hjemløse Børns Sag Interesse og Kærlighed, en hjertelig Hilsen med oprigtig Tak for svundne Dage.

Fra de Aaringer jeg holdt Foredrag, skal her mindes med Tak Missionær H. G. Krebs, som holdt nogle Møder i Aaret 1889.

Nuværende Sognepræst Anders Jensen, Slemminge ved Saksøbing, rejste og holdt Møder i Novbr. og Decbr. i Aaret 1890.

Lærer og Forstander Carl Christensen i Ordrup deltog af og til i mine Møder de første Aaringer, ligesom

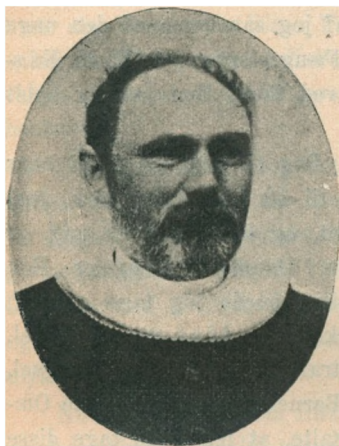


Bankfuldmægtig Kommunelærer Bogtrykker Frk. Johanne Vinhandler Sæbefabrikant Redaktør, Forstander }
Oluf Nielsen. Rolf Christiansen. Joh. Kr. Eriksen. Engberg. Peter Jørgensen. Carl Petersen jun. Carl Petersen.

han nogle enkelte Gange rejste alene ud og holdt nogle Møder for „Bethlehem“s Sag.

Efter at jeg sluttede med at holde Foredrag først i Aaret 1896, mente Bestyrelsen for „Bethlehem“ at burde fortsætte denne Agitation for „Bethlehem“ og hjemløse Børns Sag.

Man var saa heldig at faa Lærer J. P. Olsen som Foredragsholder fra 1ste Juni 1896 til 1ste Novbr. 1897, og nuværende Sognepræst Hans N. Jensen, Byrum paa Læsø, fra 1ste Maj 1899 til 10. Oktober 1905.



Sognepræst Hans N. Jensen,
Byrum, Læsø.

Ialt har Pastor Hans N. Jensen afholdt 1237 Møder for hjemløse Børns Sag rundt omkring i Landets forskellige Egne. Den elskværdige, nu afdøde Biskop Frederik Nielsen sagde til Pastor Hans N. Jensen, da han var bleven Sognepræst i Byrum paa Læsø, at han med sin store Menneskekundskab og sine indhøstede Erfaringer i hans lange Rejseliv burde have været anbragt paa en mere udsat Post end paa den afsides liggende Ø Læsø.

Alle disse kære Mænd sendes her en hjertelig Tak for deres nidkære Virksomhed for ulykkeligstillede og hjemløse Børns Sag.

Omtalte Lærer og Forstander Carl Christensen var Førstelærer ved Ordrup Latinskole og var en stor Børneven. Han overværede et Møde, jeg afholdt den 15. Januar 1888 i Skolebestyrer Jacobsens Realskole i Ordrup. Efter Mødet udtalte Carl Christensen, at han ønskede at samle Bidrag til „Bethlehem“. Dette udviklede sig til som før omtalt, at han deltog af og til i mine Møder m. m.

Der gik ikke lang Tid, før Carl Christensen havde eget Børnehjem og forlod sin Lærervirksomhed for at ofre sig for de hjemløse Børns Sag.

Det førte til, at Carl Christensen og afdøde Forfatter og Forstander L. Budde tog den samme Sag op, saaledes at disse to Mænd især søgte at paavirke Myndighederne og Lovgivningsmagten, medens jeg vedblivende arbejdede paa et bredere Grundlag.

Yderligere fik hjemløse Børns Sag Fremgang ved at jeg med flere stiftede Herberg for Hjemløse i Dr. Tværgade 54 i Aaret 1896. Her traf jeg sammen med den unge Præst ved Mathæus Kirken og Fængselspræst A. S. H. Nissen, nu Sognepræst i Næsby ved Sorø, som jævnlig holdt Gudstjeneste for de hjemløse.

Pastor Nissen udtalte en Dag til mig, at en af hans tungeste Gerninger var at tale til 10 à 14 Aars Børn, som afsonede deres Straf i Fængselet, og han meddelte mig, at der aarlig sad Hundreder af Børn i Danmarks Fængsler. Han udtalte videre, at disse Børns Sag burde jeg tage mig af, da de burde opdrages og ikke straffes med Fængsel.

Jeg vidste, at Børn blev straffet med Ris og Fængsel, men at der var saa stor Nød i Børneverdenen paa dette Omraade, anede jeg ikke. Jeg udtalte, at jeg vilde tage disse ulykkelige Børns Sag op, men jeg vilde have den unge Præst med i dette Arbejde, da min Tid var umaadelig optaget, og særlig da jeg i Pastor Nissens Arbejde for de hjemløse Mænd i Herberg for Hjemløse havde erfaret, at han var en meget behjerttet Mand og varmtfølende for de ulykkelige i Samfundet.

Pastor Nissen mente straks, at han ikke kunde være med i yderligere Arbejde af Hensyn til sin Præstegerning, hvor hans Tid ogsaa var godt optaget.

Dog efter gentagne Forhandlinger blev Pastor Nissen

og jeg alligevel enige om i Forening at tage denne alvorlige Sag op.

Vi med flere fik i Septbr. 1898 stiftet „Kristelig Forening for offentlig tiltalte og straffede Børns Redning“, hvilket Navn dog senere blev forandret til „Kristelig Forening for vildfarende Børns Redning“.

700 ædle Mænd og enkelte Kvinder i vort Land sluttede sig straks til Sagen.

Man fik dannet 19 Udvalg trindt om i Danmark med hver sin Formand. Disse Formænd dannede senere, i Forening med Bestyrelsen i København, Hovedbestyrelsen. Denne valgte igen et Forretningsudvalg, som havde Sæde i København.

Denne Forening slog det store Hovedslag for alle ulykkeligstillede og hjemløse Børn ved dens ihærdige Arbejde for Sagen. Den fik straks Myndighederne med sig, og Lovgivningsmagten bevilgede det første Aar 25000 Kroner til Opførelsen af et Redningshjem paa Ourø for saadanne Børn, og man fik hurtigt beskyttende Love for alle hjemløse og ulykkeligstillede Børn.

Nu kan enhver, som finder Børn, der lever under usunde og fortvivlede Forhold, anmelde disse til det stedlige Værgeraad, som saa i Følge Loven skal undersøge samme og tage sig af Sagen. Altsaa, Staten fører gennem Værgeraadene Tilsyn med alle hjemløse Børn. Staten har bevilget 50,000 Kroner aarlig til hjemløse Børns Opdragelse, som Værgeraadene mener skal hjælpes. En Sum, som langt fra er tilstrækkelig til de Børn, som absolut skal hjælpes ind under gode Forhold. Staten bygger nu 2 Børnehjem, et ved Horsens til 50 Drengene, og et ved Svendborg til 30 Piger. Selv om disse to Hjem kommer til at give et godt Opholdssted for 80 Børn, er det kun en Draabe mod hvad der tiltrænges af Hjem for hjemløse Børn; men man maa være

umaadelig taknemmelig for at Lovgivningsmagten har be-
gyndt at træde hjælpende til.

Altsaa, det maa siges, at den private Godgørenhed er
lige saa nødvendig nu, som tidligere. Det er gaaet op for
den danske Befolkning, at der er langt flere ulykkelige hjem-
løse Børn, der bør og skal hjælpes ind i lyse Forhold, end
man anede.

De fleste danske Børnehjem lever under trange Kaar
og kan langt fra modtage det store Antal hjemløse Børn,
dels af Mangel paa Plads, dels af Mangel paa Midler. Altsaa,
Børnehjemmene trænger nu mere end nogen Sinde til Støtte
og til Kærlighed. Vi trænger til mange flere Børnehjem, og
til Masser af gode Familiehjem, som vil modtage ulykkelige
og forkomne Børn til Optragelse.

At hjemløse Børns Sag i Aarenes Løb, som her omtalt,
har haft Fremgang og naaet en videre Udvikling, er en
stor Glæde for den nu store Børnevennekreds i Danmark
og ikke mindst for Børnehjemmet „Bethlehem“, som har
været med til at arbejde for deres Sag og givet Stødet til
denne Bevægelses sidste store Resultater.

Herren vor Gud tilkommer al Æren.

CARL PETERSEN.

Bestyrelsen for Børnehjemmet „Bethlehem“
Aar 1907.

Rolf Christiansen,
Lærer,
Kongelysvej. Gentofte.

Peter Jørgensen,
Vinhandler, Kasserer,
Nørrebrogade 37, N.

Carl Petersen,
Redaktør af »Samaritanen«,
Formand,
Kontor: Bjelkes Allé 34, L.

Joh. Kr. Eriksen,
Bogtrykker,
Prins Jørgensgade 5.

Oluf Nielsen,
Bankfuldmægtig,
Emilievej 10, Charlottenlund.

Carl Petersen, jun.,
Sæbefabrikant,
Peter Ibsensvej. L.

SANGE

tilegnede

BØRNEHJEMMET „BETHLEHEM“.

Af H. J. Christiansen.

—o—o—

Tone: Til vor lille Gerning ud.

Du, som har en aaben Barm
For din Næstes Kvide,
Bliver du ej hjertevarm,
Naar de smaa maa lide,
De, som selv ej er i Stand
Skæbnens Slag at bøje,
De, som ikkun græde kan,
Naar de ondt maa døje?

Der, hvor Fattigdom og Nød,
Sorger Sindet kue,
Der, hvor Lykken længst er død,
Redning ej at skue,
Der, hvor under Klageraab
Glædens Lyd forstummer,
Hjertet for hvert bristet Haab
Bitterhed kun rummer.

Under saa ublide Kaar
Kærligheden visner,
Kulden alt i Barneaar
Hjertet gennemisner,
Naar for Livets Himmelsol
Isen bort ej svinder,
Og fra Kristi Kongestol
Naaden mildt udrinder.

Luk da ej dit Hjerte til
For de smaa, som lide!
Hjælpen dobbelt være vil,
Kommer den i Tide,
Hjælp at drage dem af Nød,
Lad dit Hjerte røre,
Hjælp os — som vor Hærrer bød —
Små til ham at føre.

Naar du lader .Stakler smaa
Kærlighed fornemme,
Da vil Smilet frem du faa,
Fryd i Barnestemme;
Lidt et Barn kan gøre glad,
Saa dets Øjne tindre;
Glæden i Guds Englestad
Bliver ikke mindre!

Tone: Jeg vil din Pris udsjunge

O du, hvem Gud har givet
Et godt og kærligt Hjem,
Har skærmet tro i Livet
Og ført i Naade frem,
Du, som er trygt i Havn
Blandt alle dine kære,
Som dig paa Hænder bære,
Du prise Herrens Navn!

Thi der sig Lykken breder,
Hvor Kærligheden bor
Og ømt om kære freder,
Der paa hverandre tror.
Og selv om Sorg og Savn
End sligt et Hjem kan gæste,
De der dog Bo ej fæste,
Det er en Fredens Havn.

Men tænk paa dem, der ikke
Har slig en Lykkens Havn,
Men i hvis mørke Blikke
Sig spejler Sorg og Savn,
Tænk paa de stakkels smaa,
Som Nød og Sorg maa lide
Og øj af Glæde vide,
Paa trange Veje gaa.

Naar du da Gud vil prise
For Hjemmets trygge Fred,
Vil dig taknemlig vise,
Da øv Barmhjertighed
Mod de forladte smaa;
Hjælp dem, at de maa finde
Et Ly mod alle Vinde,
Et Hjem de kært kan faa.

Og tænk: naar Verdens Dommer
Paa hin den store Dag
I Herligheden kommer
At dømme hver en Sag,
Da vil han tale saa:
„Som viist mod mig skal være,
Hvad gjort er mig til Ære
Mod disse Brødre smaa!“

Tone: Kærlighed fra Gud.
Herre, Naadens Gud,
Ræk du Haanden ud,
Styrk hver Vilje, som er svag!
Øg de Evner smaa,
At vi trofast maa
Røgte de forladtes Sag?

Aand i Sjælen ind,
Smelt de haarde Sind,
Tænd os Kærlighedens Glød!
Led du vore Fjed,
At i Ydmyghed
Vi maa lindre Næstens Nød!

Og naar selv vi ej
Kunne finde Vej,
Send os Lys fra Himlen ned.
Du algode Gud,
Os ej støde ud,
Du, som selv er Kærlighed.